

No. 40752

**Germany
and
Thailand**

**Treaty between the Federal Republic of Germany and the Kingdom of Thailand
concerning the encouragement and reciprocal protection of investments.
Bangkok, 24 June 2002**

Entry into force: *20 October 2004 by the exchange of instruments of ratification, in
accordance with article 11*

Authentic texts: *English, German and Thai*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 24 November 2004*

**Allemagne
et
Thaïlande**

**Traité entre la République fédérale d'Allemagne et le Royaume de Thaïlande relatif
à l'encouragement et à la protection réciproque des investissements. Bangkok, 24
juin 2002**

Entrée en vigueur : *20 octobre 2004 par échange des instruments de ratification,
conformément à l'article 11*

Textes authentiques : *anglais, allemand et thaï*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 24 novembre
2004*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

TREATY BETWEEN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE
KINGDOM OF THAILAND CONCERNING THE ENCOURAGEMENT
AND RECIPROCAL PROTECTION OF INVESTMENTS

The Federal Republic of Germany and the Kingdom of Thailand
(hereinafter referred to as the "Contracting Parties"),

Desiring to intensify economic co-operation between both States,

Intending to create favourable conditions for investments by investors of either State
in the territory of the other State,

Recognizing that the encouragement and protection of such investments are conducive
to stimulate private business initiative and to increase the prosperity of both countries,

Have agreed as follows,

Article 1. Definitions

For the purposes of this Treaty

1. The term "investments" comprises every kind of asset, in particular, though not exclusively:

(a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens and pledges;

(b) shares of companies and other kinds of interest in companies;

(c) claims to money which has been used to create an economic value or claims to any performance having an economic value;

(d) intellectual property rights, in particular copyrights, patents, utility-model patents, industrial designs, trade-marks, trade-names, trade and business secrets, technical processes, know-how, and good will;

(e) business concessions under public law, including concessions to explore, extract and exploit natural resources.

Any alteration of the form in which assets are invested shall not affect their classification as investment, provided such altered investment is approved by the relevant Contracting Party if so required by its laws and regulations.

2. The term "returns" means the amounts yielded by an investment for a definite period, such as profit, dividends, interest, royalties or fees.

3. The term "investors" with regard to either Contracting Party refers to:

(a) natural persons who

- in respect of the Federal Republic of Germany are Germans within the meaning of its Basic Law, and

- in respect of the Kingdom of Thailand, are considered to be nationals within the meaning of its applicable laws;

(b) legal entities, including companies, corporations, business associations and other organizations, with or without legal personality, which are constituted or otherwise duly organized under the law of that Contracting Party and have their seat in the territory of that Contracting Party.

4. The term "freely usable currencies" means currencies that the International Monetary Fund determines, from time to time, as freely usable currencies in accordance with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund including subsequent Amendments.

5. The term "territory" means in respect of each Contracting Party, the territory under the sovereignty of the Contracting Party including the territorial sea, the continental shelf and the exclusive economic zone over which a Contracting Party exercises sovereign rights and jurisdiction in accordance with international law.

Article 2. Admission, Protection and Treatment of Investments

(1) Each Contracting Party shall in its territory promote as far as possible investments by investors of the other Contracting Party and admit such investments in accordance with its laws and regulations.

(2) The Treaty shall apply only to investments that have been specifically approved in writing by the competent authority, if so required by the laws and regulations of that Contracting Party.

(3) Each Contracting Party shall in its territory in any case accord such investments by investors of the other Contracting Party and their returns fair and equitable treatment and full protection.

(4) Neither Contracting Party shall in any way impair by arbitrary or discriminatory measures the management, maintenance, use, enjoyment or disposal of investments in its territory of investors of the other Contracting Party.

(5) The Contracting Parties shall within the framework of their laws and regulations give sympathetic considerations for the entry and sojourn of persons of either Contracting Party who wish to enter the territory of the other Contracting Party in connection with an investment; the same shall apply to employed persons of either Contracting Party who in connection with an investment wish to enter the territory of the other Contracting Party and sojourn there to take up employment. Applications for work permits shall also be given sympathetic consideration.

(6) The investors of either Contracting Party are free to choose international means of transport for the transport of persons and/or capital-goods directly connected with an investment within the meaning of this Treaty without prejudice to rights and obligations conferred by relevant bilateral or multilateral agreements binding on either Contracting Party.

Article 3. National and Most-Favoured-Nation Treatment

(1) Neither Contracting Party shall subject investments in its territory owned or controlled by investors of the other Contracting Party to treatment less favourable than it accords to investments of its own investors or to investments of investors of any third State.

(2) Neither Contracting Party shall subject investors of the other Contracting Party, as regards their activities such as the management, maintenance, use, enjoyment and disposal of their investments in its territory, to treatment less favourable than it accords to its own investors or to investors of any third State. The following shall, in particular, be deemed "treatment less favourable" within the meaning of this Article: unequal treatment in the case of restrictions on the purchase of raw or auxiliary materials, of energy or fuel or of means of production or operation of any kind, unequal treatment in the case of impeding the marketing of products inside or outside the country, as well as any other measures having similar effects. Measures that have to be taken for reasons of public security and order, public health or morality shall not be deemed "treatment less favourable" within the meaning of this Article.

(3) Such treatment shall not be applicable to privileges which either Contracting Party accords to investors of third States on account of its membership of, or association with, an economic union, a customs union, a free trade area, an interim agreement leading to the formation of a customs union or of a free trade area, or any other similar economic co-operation arrangements.

(4) The treatment granted under this Article shall not be applicable to advantages which either Contracting Party accords to investors of third States by virtue of a double taxation agreement or other agreements regarding matters of taxation.

(5) The provisions of this Article do not oblige a Contracting Party to extend to investors resident in the territory of the other Contracting Party tax privileges, tax exemptions and tax reductions which according to its tax laws are granted only to investors resident in its territory.

Article 4. Protection and Compensation

(1) Investments by investors of either Contracting Party shall enjoy full protection and security in the territory of the other Contracting Party.

(2) Investments by investors of either Contracting Party shall not be expropriated, nationalized or subjected directly or indirectly to any other measure the effects of which would be tantamount to expropriation or nationalization in the territory of the other Contracting Party except for the public benefit and against compensation. Such compensation shall be equivalent to the value of the expropriated investment immediately before the date on which the actual or threatened expropriation, nationalization or comparable measure has become publicly known. The compensation shall be paid without delay and shall carry interest at the market lending rate from the date the payment is due until the date of actual payment; it shall be effectively realizable and freely transferable. Appropriate provision shall be made at or prior to the time of expropriation, nationalization or comparable measure for the determination and payment of such compensation. The legality of any expro-

privation, nationalization or comparable measure, as well as the compensation thereof, shall, at the request of the affected investors, be subject to review by due process of law.

(3) Investors of either Contracting Party whose investments suffer losses in the territory of the other Contracting Party owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency, or revolt, shall be accorded treatment no less favourable by such other Contracting Party than that which the latter Contracting Party accords to its own investors as regards restitution, indemnification, compensation or other valuable consideration. Such payments shall be freely transferable.

(4) Investors of either Contracting Party shall enjoy most-favoured-nation treatment in the territory of the other Contracting Party in respect of the matters provided for in this Article.

Article 5. Free Transfer

(1) Each Contracting Party shall guarantee to investors of the other Contracting Party the free transfer of payments in freely usable currencies in connection with an investment, in particular, though not exclusively,

- (a) the principal and additional amounts to maintain or increase the investment;
- (b) the returns;
- (c) the repayment of loans;
- (d) the proceeds from the liquidation or the sale of the whole or any part of the investment;
- (e) the compensation provided for in Article 4.

(2) Transfer of payments under Article 4 (2) or (3), Articles 5 and 6 shall be made in freely usable currencies without delay at the market rate of exchange applicable on the day of the transfer. A transfer shall be deemed to have been made "without delay" if effected within such period as is normally required for the completion of transfer formalities. The said period shall commence on the day on which the relevant request has been duly submitted and may on no account exceed two months.

(3) Should there be no foreign exchange market, the cross rate obtained from those rates which would be applied by the International Monetary Fund on the date of payment for conversions of the currencies concerned into Special Drawing Rights shall apply.

Article 6. Subrogation

If either Contracting Party makes a payment to any of its investors under a guarantee against non commercial risk it has assumed in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party, the latter Contracting Party shall, without prejudice to the rights of the former Contracting Party under Article 9, recognize the assignment, whether under a law or pursuant to a legal transaction, of any right or claim of such investors to the former Contracting Party. The latter Contracting Party shall also recognize the subrogation of the former Contracting Party to any such right or claim (assigned claims) which that Contracting Party shall be entitled to assert to the same extent as its predecessor in title. As

regards the transfer of payments made by virtue of such assigned claims, Article 4 (2) and (3) as well as Article 5 shall apply *mutatis mutandis*.

Article 7. Application of other Rules

(1) If the laws and regulations of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Party in addition to this Treaty contain provisions, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by this Treaty, such provisions shall to the extent that it is more favourable prevail over this Treaty.

(2) Each Contracting Party shall observe any other obligation it has assumed with regard to investments in its territory by investors of the other Contracting Party.

Article 8. Scope of Application

This Treaty shall also apply to approved investments made prior to its entry into force by investors of either Contracting Party in the territory the other Contracting Party consistent with the latter's laws and regulations.

Article 9. Settlement of Disputes between the Contracting Parties

(1) Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Treaty should as far as possible be settled by the governments of the two Contracting Parties.

(2) If a dispute cannot thus be settled, it shall upon the request of either Contracting Party be submitted to an arbitral tribunal.

(3) Such arbitral tribunal shall be constituted *ad hoc* as follows: each Contracting Party shall appoint one member, and these two members shall agree upon a national of a third State as their chairman to be appointed by the governments of the two Contracting Parties. Such members shall be appointed within two months, and such chairman within three months from the date on which either Contracting Party has informed the other Contracting Party that it intends to submit the dispute to an arbitral tribunal.

(4) If such appointments have not been made within the periods specified in paragraph 3 above, either Contracting Party may, in the absence of any other arrangement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments. If the President is a national of either Contracting Party or if he is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President should make the necessary appointments. If the Vice-President is a national of either Contracting Party or if he, too, is prevented from discharging the said function, the member of the Court next in seniority who is not a national of either Contracting Party should make the necessary appointments.

(5) The arbitral tribunal shall reach its decisions by a majority of votes. Such decisions shall be binding. Each Contracting Party shall bear the cost of its own member and of its representatives in the arbitration proceedings; the cost of the chairman and the remaining

costs shall be borne in equal parts by the Contracting Parties. The arbitral tribunal may make a different regulation concerning costs. In all other respects, the arbitral tribunal shall determine its own procedure.

Article 10. Settlement of Disputes between a Contracting Party and an Investor

(1) Disputes concerning investments between a Contracting Party and an investor of the other Contracting Party should as far as possible be settled amicably between the parties in dispute.

(2) If the dispute cannot be settled within six months from the date on which it has been raised by one of the parties to the dispute, it shall, at the request of either party to the dispute be submitted for arbitration. Unless the parties to the dispute have agreed otherwise, the provisions of Article 9 (3) to (5) shall be applied *mutatis mutandis* on condition that the appointment of the members of the arbitral tribunal in accordance with Article 9 (3) is effected by the parties to the dispute and that, insofar as the period specified in Article 9 (3) are not observed, either party to the dispute may, in the absence of other arrangements, invite the President of the Court of International Arbitration of the International Chamber of Commerce in Paris to make the required appointments. The award shall be enforced in accordance with domestic law.

(3) During arbitration proceedings or the enforcement of an award, the Contracting Party involved in the dispute shall not raise the objection that the investor of the other Contracting Party has received compensation under an insurance contract in respect of all or part of the damage.

(4) In the event of both Contracting Parties having become Contracting States of the Convention of 18 March 1965 on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States, disputes under this Article between the parties to dispute shall be submitted for arbitration under the aforementioned Convention, unless the parties in dispute agree otherwise, each Contracting Party herewith declares its acceptance of such procedure.

Article 11. Final Provisions

(1) This Treaty shall be subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

(2) This Treaty shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification. Upon the entry into force the Treaty between the Federal Republic of Germany and the Kingdom of Thailand concerning the Promotion and the Reciprocal Protection of Investments signed on 13 December 1961 (equivalent to the year 2504 of the Buddhist calendar) shall be terminated. This Treaty shall remain in force for a period of ten years and shall be extended thereafter for an unlimited period unless denounced in writing through diplomatic channels by either Contracting Party twelve months before its expiration. After the expiry of the period of ten years this Treaty may be denounced at any time by either Contracting Party in writing through diplomatic channels giving twelve months prior notice.

(3) In respect of investments made prior to the date of termination of this Treaty, the provisions of the preceding Articles shall continue to be effective for a further period of fifteen years from the date of termination of this Treaty.

(4) This Treaty shall be in force irrespective of whether or not diplomatic or consular relations exist between the Contracting Parties.

In witness whereof, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Treaty.

Done at Bangkok on 24 June 2002 in duplicate in the German, Thai and English languages, all texts being authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Federal Republic of Germany:

For the Kingdom of Thailand:

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Vertrag
zwischen
der Bundesrepublik Deutschland
und
dem Königreich Thailand
über
die Förderung und den gegenseitigen Schutz von
Kapitalanlagen

Die Bundesrepublik Deutschland
und
das Königreich Thailand
(nachstehend die "Vertragsparteien" genannt) -

in dem Wunsch, die wirtschaftliche Zusammenarbeit zwischen beiden Vertragsstaaten zu vertiefen,

in dem Bestreben, günstige Bedingungen für Kapitalanlagen von Investoren des einen Vertragsstaat im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaat zu schaffen,

in der Erkenntnis, dass eine Förderung und ein Schutz dieser Kapitalanlagen förderlich sind, die private wirtschaftliche Initiative zu beleben und den Wohlstand beider Länder zu mehren -

haben Folgendes vereinbart:

Artikel I
Begriffsbestimmungen

Für die Zwecke dieses Vertrags

- I. umfasst der Begriff "Kapitalanlagen" Vermögenswerte jeder Art, insbesondere, aber nicht ausschließlich
 - a) Eigentum an beweglichen und unbeweglichen Sachen sowie sonstige dingliche Rechte wie Hypotheken und Pfandrechte;

- b) Aktien und andere Anteilsrechte an Gesellschaften sowie jede andere Art von Beteiligungen an Gesellschaften;
- c) Ansprüche auf Geld, das verwendet wurde, um einen wirtschaftlichen Wert zu schaffen, oder Ansprüche auf Leistungen, die einen wirtschaftlichen Wert haben;
- d) Rechte des geistigen Eigentums, wie Urheberrechte, Patente, Gebrauchsmuster, gewerbliche Muster und Modelle, Marken, Handelsnamen, Betriebs- und Geschäftsgeheimnisse, technische Verfahren, Know-how und Goodwill;
- e) öffentlich-rechtliche Konzessionen einschließlich Aufsuchungs-, Gewinnungs- und Nutzungskonzessionen für natürliche Ressourcen;

Eine Änderung der Form, in der Vermögenswerte angelegt werden, lässt ihre Eigenschaft als Kapitalanlage unberührt, sofern die abgeänderte Kapitalanlage von der zuständigen Vertragspartei genehmigt ist, falls ihre Gesetze und sonstigen Vorschriften dies erfordern.

- 2. bezeichnet der Begriff "Erträge" diejenigen Beträge, die im Zusammenhang mit einer Kapitalanlage für einen bestimmten Zeitraum entstehen, wie Gewinnanteile, Dividenden, Zinsen, Lizenz- oder andere Entgelte;
- 3. bezieht sich der Begriff "Investoren" in Bezug auf jede Vertragspartei auf
 - a) natürliche Personen, die

in Bezug auf die Bundesrepublik Deutschland Deutsche im Sinne des Grundgesetzes sind, und

- in Bezug auf das Königreich Thailand im Sinne seiner gültigen Gesetze als Staatsangehörige gelten;
- b) juristische Personen, einschließlich Gesellschaften, Handelsgesellschaften, Wirtschaftsvereinigungen sowie andere Organisationen mit oder ohne Rechtspersönlichkeit, die gemäß der Gesetzgebung dieser Vertragspartei gegründet oder sonst ordnungsgemäß errichtet werden und ihren Sitz im Hoheitsgebiet der betreffenden Vertragspartei haben.
4. bezeichnet der Begriff "frei verwertbare Währungen" Währungen, die der Internationale Währungsfond von Zeit zu Zeit als frei verwertbare Währungen in Übereinstimmung mit den Artikeln des Internationalen Währungsfonds und seinen Zusatzartikeln festlegt.
5. bezeichnet der Begriff "Hoheitsgebiet" in Bezug auf jede Vertragspartei das unter Souveränität der Vertragspartei stehende Hoheitsgebiet einschließlich des Küstenmeeres, des Festlandsockels und der ausschließlichen Wirtschaftszone, über die eine Vertragspartei nach dem Völkerrecht souveräne Rechte und Hoheitsbefugnisse ausübt.

Artikel 2

Zulassung, Schutz und Behandlung von Kapitalanlagen

- (1) Jede Vertragspartei wird in ihrem Hoheitsgebiet Kapitalanlagen von Investoren der anderen Vertragspartei nach Möglichkeit fördern und diese Kapitalanlagen in Übereinstimmung mit ihren Gesetzen und sonstigen Vorschriften zulassen.
- (2) Der Vertrag gilt nur für Kapitalanlagen, die von der zuständigen Behörde besonders schriftlich genehmigt wurden, wenn dies die Gesetze und sonstigen Vorschriften der Vertragspartei erfordern.

(3) Jede Vertragspartei wird in ihrem Hoheitsgebiet solche Kapitalanlagen von Investoren der anderen Vertragspartei und deren Erträge in jedem Fall gerecht und billig behandeln und ihnen vollen Schutz gewähren.

(4) Eine Vertragspartei wird die Verwaltung, die Erhaltung, den Gebrauch, die Nutzung oder die Verfügung über die Kapitalanlagen von Investoren der anderen Vertragspartei in ihrem Hoheitsgebiet in keiner Weise durch willkürliche oder diskriminierende Maßnahmen beeinträchtigen.

(5) Die Vertragsparteien werden im Rahmen ihrer innerstaatlichen Gesetze und sonstigen Vorschriften Anträge auf die Einreise und den Aufenthalt von Personen der einen Vertragspartei, die im Zusammenhang mit einer Kapitalanlage in das Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei einreisen wollen, wohlwollend prüfen; das Gleiche gilt für Arbeitnehmer der einen Vertragspartei, die im Zusammenhang mit einer Kapitalanlage in das Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei einreisen und sich dort aufhalten wollen, um eine Tätigkeit als Arbeitnehmer auszuüben. Auch Anträge auf Erteilung der Arbeitsgenehmigung werden wohlwollend geprüft.

(6) Die Investoren der Vertragsparteien können internationale Transportmittel für den Transport von Personen und/oder Investitionsgütern im unmittelbaren Zusammenhang mit einer Kapitalanlage im Sinne dieses Vertrags frei wählen, unbeschadet entsprechender zwei- oder mehrseitiger Übereinkünfte, die für beide Vertragsparteien verbindlich sind.

Artikel 3

Inländerbehandlung und Meistbegünstigung

(1) Jede Vertragspartei behandelt Kapitalanlagen in ihrem Hoheitsgebiet, die im Eigentum oder unter dem Einfluss von Investoren der anderen Vertragspartei stehen, nicht weniger günstig als Kapitalanlagen der eigenen Investoren oder Investoren dritter Staaten.

(2) Jede Vertragspartei behandelt Investoren der anderen Vertragspartei hinsichtlich ihrer Betätigungen, wie Verwaltung, Erhaltung, Gebrauch, Nutzung und Verfügung ihrer Kapitalanlagen in ihrem Hoheitsgebiet nicht weniger günstig als ihre eigenen Investoren oder Investoren dritter Staaten. Als eine "weniger günstige" Behandlung im Sinne dieses Artikels ist insbesondere anzusehen: die unterschiedliche Behandlung im Falle von Einschränkungen des Bezugs von Roh- und Hilfsstoffen, Energie und Brennstoffen sowie Produktions- und Betriebsmitteln aller Art, die unterschiedliche Behandlung im Falle von Behinderungen des Absatzes von Erzeugnissen im In- und Ausland sowie sonstige Maßnahmen mit ähnlicher Auswirkung. Maßnahmen, die aus Gründen der öffentlichen Sicherheit und Ordnung, der Volksgesundheit oder Sittlichkeit zu treffen sind, gelten nicht als "weniger günstige" Behandlung im Sinne dieses Artikels.

(3) Diese Behandlung gilt nicht für Vorrechte, die eine Vertragspartei den Investoren dritter Staaten wegen ihrer Mitgliedschaft in oder wegen ihrer Assoziierung mit einer Wirtschaftsunion, einem gemeinsamen Markt, einer Freihandelszone, einem Interimsabkommen zur Schaffung eines gemeinsamen Marktes oder einer Freihandelszone oder wegen anderer ähnlicher Übereinkommen über wirtschaftliche Zusammenarbeit einräumt.

(4) Die in diesem Artikel gewährte Behandlung gilt nicht für Vergünstigungen, die eine Vertragspartei den Investoren dritter Staaten aufgrund eines Doppelbesteuerungsabkommens oder sonstiger Vereinbarungen über Steuerfragen gewährt.

(5) Dieser Artikel verpflichtet eine Vertragspartei nicht, steuerliche Vergünstigungen, Befreiungen und Ermäßigungen, die nach den Steuergesetzen nur den in ihrem Hoheitsgebiet ansässigen Investoren gewährt werden, auf im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei ansässige Investoren auszudehnen.

Artikel 4
Schutz und Entschädigung

(1) Kapitalanlagen von Investoren einer Vertragspartei genießen im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei vollen Schutz und volle Sicherheit.

(2) Kapitalanlagen von Investoren einer Vertragspartei dürfen im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei nur zum allgemeinen Wohl und gegen Entschädigung direkt oder indirekt enteignet, verstaatlicht oder anderen Maßnahmen unterworfen werden, die in ihren Auswirkungen einer Enteignung oder Verstaatlichung gleichkommen. Die Entschädigung muss dem Wert der enteigneten Kapitalanlage unmittelbar vor dem Zeitpunkt entsprechen, in dem die tatsächliche oder drohende Enteignung, Verstaatlichung oder vergleichbare Maßnahme öffentlich bekannt wurde. Die Entschädigung muss unverzüglich geleistet werden und ist bis zum Zeitpunkt der Zahlung mit dem marktüblichen Kreditzins ab Fälligkeit bis zum Zeitpunkt der tatsächlichen Zahlung zu verzinsen; sie muss tatsächlich verwertbar und frei transferierbar sein. Zum Zeitpunkt der Enteignung, Verstaatlichung oder vergleichbaren Maßnahme oder früher ist für die Festsetzung und Leistung der Entschädigung angemessene Vorsorge zu treffen. Die Rechtmäßigkeit der Enteignung, Verstaatlichung oder vergleichbaren Maßnahme sowie deren Entschädigung müssen auf Verlangen der betreffenden Investoren in einem ordentlichen Rechtsverfahren nachgeprüft werden können.

(3) Investoren einer Vertragspartei, die durch Krieg oder sonstige bewaffnete Auseinandersetzungen, Revolution, Staatsnotstand oder Aufruhr im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei Verluste an Kapitalanlagen erleiden, werden von dieser Vertragspartei hinsichtlich der Rückerstattungen, Abfindungen, Entschädigungen oder sonstigen Gegenleistungen nicht weniger günstig behandelt als ihre eigenen Investoren. Solche Zahlungen müssen frei transferierbar sein.

(4) Hinsichtlich der in diesem Artikel geregelten Angelegenheiten genießen die Investoren einer Vertragspartei im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei Meistbegünstigung.

Artikel 5
Freier Transfer

(1) Jede Vertragspartei gewährleistet den Investoren der anderen Vertragspartei den freien Transfer der im Zusammenhang mit einer Kapitalanlage stehenden Zahlungen in frei verwertbaren Währungen, insbesondere, aber nicht ausschließlich:

- a) des Kapitals und zusätzlicher Beträge zur Aufrechterhaltung oder Ausweitung der Kapitalanlage;
- b) der Erträge;
- c) zur Rückzahlung von Darlehen;
- d) des Erlöses aus der vollständigen oder teilweisen Liquidation oder Veräußerung der Kapitalanlage;
- e) der in Artikel 4 vorgesehenen Entschädigungen.

(2) Transferzahlung nach Artikel 4 Absätze 2 oder 3, Artikel 5 und 6 erfolgen unverzüglich in frei verwertbarer Währung zu dem am Tag des Transfers geltenden Marktkurs. Als "unverzüglich" durchgeführt gilt ein Transfer, der innerhalb einer Frist erfolgt, die normalerweise zur Beachtung der Transferförmlichkeiten erforderlich ist. Die Frist beginnt mit der Einreichung eines entsprechenden ordnungsgemäßen Antrags und darf unter keinen Umständen zwei Monate überschreiten.

(3) Gibt es keinen Devisenmarkt, so gilt der Kreuzkurs (cross rate), der sich aus denjenigen Umrechnungskursen ergibt, die der Internationale Währungsfonds zum Zeitpunkt der Zahlung Umrechnungen der betreffenden Währungen in Sonderziehungsrechte zugrunde legen würde.

Artikel 6
Subrogation

Leistet eine Vertragspartei ihren Investoren Zahlungen aufgrund einer Gewährleistung gegen nicht-wirtschaftliches Risiko für eine Kapitalanlage im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei, so erkennt diese andere Vertragspartei, unbeschadet der Rechte der erstgenannten Vertragspartei aus Artikel 9, die Übertragung aller Rechte oder Ansprüche dieser Investoren kraft Gesetzes oder aufgrund Rechtsgeschäfts auf die erstgenannte Vertragspartei an. Ferner erkennt die andere Vertragspartei den Eintritt der erstgenannten Vertragspartei in alle diese Rechte oder Ansprüche (übertragene Ansprüche) an, welche die erstgenannte Vertragspartei in demselben Umfang wie ihr Rechtsvorgänger auszuüben berechtigt ist. Für den Transfer von Zahlungen aufgrund der übertragenen Ansprüche gelten Artikel 4 Absätze 2 und 3 und Artikel 5 entsprechend.

Artikel 7
Anwendung sonstiger Regeln

(1) Ergeben sich aus den Gesetzen und sonstigen Vorschriften einer Vertragspartei oder aus völkerrechtlichen Verpflichtungen, die neben diesem Vertrag zwischen den Vertragsparteien bestehen oder in Zukunft begründet werden, allgemeine oder besondere Vorschriften, durch die den Kapitalanlagen der Investoren der anderen Vertragspartei eine günstigere Behandlung als nach diesem Vertrag zu gewähren ist, so gehen diese Regelungen dem vorliegenden Vertrag insoweit vor, als sie günstiger sind.

(2) Jede Vertragspartei wird jede andere Verpflichtung einhalten, die sie in Bezug auf Kapitalanlagen von Investoren der anderen Vertragspartei in ihrem Hoheitsgebiet übernommen hat.

Artikel 8
Geltungsbereich

Dieser Vertrag gilt auch für genehmigte Kapitalanlagen, die Investoren der einen Vertragspartei in Übereinstimmung mit den Gesetzen und sonstigen Vorschriften der anderen Vertragspartei in deren Hoheitsgebiet schon vor dem Inkrafttreten dieses Vertrags vorgenommen haben.

Artikel 9
Beilegung von Streitigkeiten zwischen den Vertragsparteien

(1) Streitigkeiten zwischen den Vertragsparteien über die Auslegung oder Anwendung dieses Vertrags sollen, soweit möglich, durch die Regierungen der beiden Vertragsparteien beigelegt werden.

(2) Kann eine Streitigkeit auf diese Weise nicht beigelegt werden, so ist sie auf Verlangen einer der beiden Vertragsparteien einem Schiedsgericht zu unterbreiten.

(3) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall gebildet, indem jede Vertragspartei ein Mitglied bestellt und beide Mitglieder sich auf den Angehörigen eines dritten Staates als Obmann einigen, der von den Regierungen der beiden Vertragsparteien zu bestellen ist. Die Mitglieder sind innerhalb von zwei Monaten, der Obmann innerhalb von drei Monaten zu bestellen, nachdem die eine Vertragspartei der anderen mitgeteilt hat, dass sie die Streitigkeit einem Schiedsgericht unterbreiten will.

(4) Erfolgen die Bestellungen nicht innerhalb der in Absatz 3 genannten Fristen, so kann in Ermangelung einer anderen Vereinbarung jede Vertragspartei den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofs bitten, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Besitzt der Präsident die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien oder ist er aus einem anderen Grund ver-

hindert, so soll der Vizepräsident die Ernennungen vornehmen. Besitzt auch der Vizepräsident die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien oder ist auch er verhindert, so soll das im Rang nächstfolgende Mitglied des Gerichtshofs, das nicht die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien besitzt, die Ernennungen vornehmen.

(5) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit. Seine Entscheidungen sind bindend. Jede Vertragspartei trägt die Kosten ihres Mitglieds sowie seiner Vertretung in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht; die Kosten des Obmanns sowie die sonstigen Kosten werden von den beiden Vertragsparteien zu gleichen Teilen getragen. Das Schiedsgericht kann eine andere Kostenregelung treffen. Im Übrigen regelt das Schiedsgericht sein Verfahren selbst

Artikel 10

Beilegung von Streitigkeiten zwischen einer Vertragspartei und einem Investor

(1) Streitigkeiten in Bezug auf Kapitalanlagen zwischen einer der Vertragsparteien und einem Investor der anderen Vertragspartei sollen, soweit möglich, zwischen den Streitparteien gütlich beigelegt werden.

(2) Kann die Streitigkeit innerhalb einer Frist von sechs Monaten ab dem Zeitpunkt ihrer Geltendmachung durch eine der beiden Streitparteien nicht beigelegt werden, so wird sie auf Verlangen einer der Streitparteien einem Schiedsverfahren unterworfen. Sofern die Streitparteien keine abweichende Vereinbarung treffen, sind die Bestimmungen des Artikels 9 Absätze 3 bis 5 sinngemäß mit der Maßgabe anzuwenden, dass die Bestellung der Mitglieder des Schiedsgerichts nach Artikel 9 Absatz 3 durch die Streitparteien erfolgt und dass, soweit die in Artikel 9 Absatz 3 genannten Fristen nicht eingehalten werden, jede Streitpartei mangels anderer Vereinbarungen den Präsidenten des Schiedsgerichtshofs der Internationalen Handelskammer in Paris bitten kann, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Der Schiedsspruch wird nach innerstaatlichem Recht vollstreckt.

(3) Die an der Streitigkeit beteiligte Vertragspartei wird während eines Schiedsverfahrens oder der Vollstreckung eines Schiedsspruchs nicht als Einwand geltend machen, dass der Investor der anderen Vertragspartei eine Entschädigung für einen Teil des Schadens oder den Gesamtschaden aus einer Versicherung erhalten hat.

(4) Für den Fall, dass beide Vertragsparteien auch Vertragsstaaten des Übereinkommens vom 18. März 1965 zur Beilegung von Investitionsstreitigkeiten zwischen Staaten und Angehörigen anderer Staaten geworden sind, werden Streitigkeiten nach diesem Artikel zwischen den Streitparteien einem Schiedsverfahren im Rahmen des genannten Übereinkommens unterworfen, es sei denn, die Streitparteien treffen eine abweichende Vereinbarung; jede Vertragspartei erklärt hiermit ihr Einverständnis mit einem solchen Verfahren.

Artikel 11

Schlussbestimmungen

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich ausgetauscht.

(2) Dieser Vertrag tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft. Mit Inkrafttreten endet der Vertrag vom 13. Dezember 1961 (entsprechend dem Jahre 2504 der Buddhistischen Zeitrechnung) zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Thailand über die Förderung und den gegenseitigen Schutz von Kapitalanlagen. Dieser Vertrag bleibt zehn Jahre lang in Kraft; nach deren Ablauf verlängert sich die Geltungsdauer auf unbegrenzte Zeit, sofern nicht eine der beiden Vertragsparteien den Vertrag mit einer Frist von zwölf Monaten vor Ablauf schriftlich auf diplomatischem Weg kündigt. Nach Ablauf von zehn Jahren kann der Vertrag jederzeit mit einer Frist von zwölf Monaten schriftlich auf diplomatischem Weg gekündigt werden.

(3) Für Kapitalanlagen, die bis zum Zeitpunkt des Außerkrafttretens dieses Vertrags vorgenommen worden sind, gelten die vorstehenden Artikel noch für weitere fünfzehn Jahre vom Tag des Außerkrafttretens des Vertrags an.

(4) Dieser Vertrag gilt unabhängig davon, ob zwischen den beiden Vertragsparteien diplomatische oder konsularische Beziehungen bestehen.

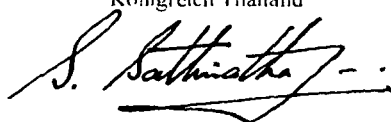
Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten diesen Vertrag unterzeichnet.

Geschehen zu Bangkok am 24. Juni 2002 in zwei Urschriften, jede in deutscher, thailändischer und englischer Sprache, wobei jeder Wortlaut verbindlich ist. Bei unterschiedlicher Auslegung ist der englische Wortlaut maßgebend.

Für die
Bundesrepublik Deutschland

Für das
Königreich Thailand

สนธิสัญญา

ระหว่าง

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

กับ

ราชอาณาจักรไทย

เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และราชอาณาจักรไทย (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาคีคู่สัญญา")

ปรารถนาที่จะขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างรัฐทั้งสอง

เจตนาที่จะสร้างภาวะอันเอื้ออำนวยสำหรับการลงทุนของผู้ลงทุนของรัฐฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในดินแดนของรัฐอีกฝ่ายหนึ่ง

ยอมรับว่าการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนเช่นนั้น จะมีผลช่วยกระตุ้นการริเริ่มธุรกิจของเอกชน และเพิ่มทุนความเจริญรุ่งเรืองของประเทศทั้งสอง

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1
คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งสนธิสัญญานี้

1. คำว่า "การลงทุน" ให้ประกอบด้วยสินทรัพย์ทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ

(ก) สิ่งหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนทรัพย์สินอื่นใด เช่น จ้างนอง สิทธิที่ดินหนึ่ง และจ่านำ

(ข) ทุนของบริษัทและผลประโยชน์ชนิดอื่นในบริษัท

(ค) สิทธิเรียกร้องให้ชดใช้เงินที่ใช้สำหรับการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ หรือ สิทธิเรียกร้องให้ปฏิบัติตามซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ

(ง) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา โดยเฉพาะลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร สิทธิบัตรแบบผลิตภัณฑ์ แบบอุตสาหกรรม เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้า และความลับทางการค้าและธุรกิจ กระบวนการทางเทคนิค ความรู้ความชำนาญและค่าความนิยม

(จ) สัมปทานทางธุรกิจภายใต้กฎหมายมหาชน รวมทั้ง สัมปทานในการค้นหา สกัดและแสวงประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสินทรัพย์ที่นำมาลงทุน จะไม่มีผลกระทบต่อการจัดประเภทของสินทรัพย์นั้นให้เป็นการลงทุน โดยมีเงื่อนไขว่าการลงทุนที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นว่านั้น ได้รับความเห็นชอบโดยภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้อง หากกำหนดไว้เช่นนั้นโดยกฎหมายและข้อบังคับของภาคีสัญญา

2. คำว่า "ผลตอบแทน" หมายถึง จำนวนเงินซึ่งได้รับจากการลงทุนตามระยะเวลาที่แน่นอน เช่น กำไร เงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าสิทธิหรือค่าธรรมเนียม

3. คำว่า "ผู้ลงทุน" สำหรับภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หมายถึง

(ก) บุคคลธรรมดา ซึ่ง

- ในส่วนที่เกี่ยวกับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี คือ คนเยอรมัน ตามความหมายของกฎหมายพื้นฐานของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และ
- ในส่วนที่เกี่ยวกับราชอาณาจักรไทย ถือว่าเป็นคนชาติตามความหมายของกฎหมายที่ใช้บังคับของราชอาณาจักรไทย

(ข) นิติบุคคล รวมถึงบริษัท บริษัท สมาคมธุรกิจและองค์กรอื่น ๆ ที่มีและไม่มีสภาพนิติบุคคล ซึ่งก่อตั้งหรือจัดตั้งขึ้นโดยวิธีอื่นใดโดยถูกต้องภายใต้กฎหมายของภาคีสัญญานั้น และมีสำนักงานในดินแดนของภาคีสัญญานั้น

4. คำว่า "สกุลเงินตราที่ใช้โดยเสรี" หมายถึง สกุลเงินตราที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศกำหนดเป็นคราว ๆ ว่า เป็นสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี ตามข้อบทของความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศรวมถึงข้อแก้ไขในภายหลัง

5. คำว่า "ดินแดน" สำหรับภาคีสัญญาของแต่ละฝ่าย หมายถึง ดินแดนภายใต้อธิปไตยของภาคีสัญญาดังกล่าว รวมทั้งทะเลอาณาเขต ไหล่ทวีป และเขตเศรษฐกิจจำเพาะที่ภาคีสัญญาใช้สิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ 2

การยอมรับ การคุ้มครองและการประคับประคองการลงทุน

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การส่งเสริมการลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในดินแดนของตน ให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้ และยอมรับการลงทุนเช่นว่านั้นตามกฎหมายและข้อบังคับของตน

2. สนธิสัญญานี้จะใช้บังคับเฉพาะกับการลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบเป็นการเฉพาะเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หากกำหนดไว้เช่นนั้นโดยกฎหมายและข้อบังคับของภาคีสัญญานั้น

3. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การปฏิบัติที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรม และให้การคุ้มครองอย่างเต็มที่ในทุกกรณีแก่การลงทุนเช่นว่านั้น และผลตอบแทนของการลงทุนนั้นโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในดินแดนของตน

4. ภาคีสัญญาไม่ว่าฝ่ายใด จะไม่กระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดผลเสียหายด้วยมาตรการตามอำเภอใจ หรือที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ การได้รับ หรือการจำหน่ายจ่ายโอนการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในดินแดนของตน

5. ภายในกรอบของกฎหมายและข้อบังคับของตน ภาคีสัญญาจะให้การพิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจในการอนุญาตเข้าเมืองและการทำนากอยู่ในดินแดนของตนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ประสงค์จะเข้ามาในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน และจะให้การปฏิบัติเช่นเดียวกันสำหรับบุคคลที่ได้รับการจ้างของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ประสงค์จะเข้ามาในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งและทำนากอยู่ในดินแดนดังกล่าวเพื่อการทำงาน คำขอใบอนุญาตทำงานจะได้รับการพิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจด้วยเช่นกัน

6. ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด มีอิสระที่จะเลือกวิธีการขนส่งระหว่างประเทศในการขนส่งคน และ/หรือสินค้าทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการลงทุนตามความหมายของสนธิสัญญานี้ โดยไม่กระทบต่อสิทธิและข้อผูกพันที่เกิดจากความตกลงทวิภาคีหรือความตกลงพหุภาคีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีผลผูกพันต่อภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ข้อ 3

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติและเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง

1. ภาคีสัญญาไม่ว่าฝ่ายใด จะไม่ให้การปฏิบัติในดินแดนของตนแก่การลงทุนที่เป็นกรรมสิทธิ์ของหรือควบคุมโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่ด้อยกว่าการปฏิบัติที่ให้แก่การลงทุนของผู้ลงทุนของตนเองหรือการลงทุนของผู้ลงทุนของรัฐที่สามใด ๆ

2. ภาคีสัญญาไม่ว่าฝ่ายใด จะไม่ให้การประคับประคองแก่ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในดินแดนของตน เกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ลงทุน เช่น การจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ การได้รับ หรือการจำหน่ายจ่ายโอนการลงทุนของผู้ลงทุนในดินแดนของตน ที่ต้องไปว่าการประคับคองที่ให้แก่ผู้ลงทุนของตนเองหรือผู้ลงทุนของรัฐที่สามใด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำดังต่อไปนี้ให้ถือเป็น "การประคับคองที่ด้อยกว่า" ตามความหมายของข้อนี้ คือ การประคับคองที่ไม่เท่าเทียมกันในกรณีของการจำกัดการซื้อวัตถุดิบหรือวัสดุเสริม หรือ การซื้อพลังงาน หรือเชื้อเพลิง หรือการซื้อปัจจัยการผลิตหรือการดำเนินการชนิดใด ๆ การประคับคองที่ไม่เท่าเทียมกันในกรณีของการขัดขวางการออกสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมาตรการอื่นใดที่มีผลคล้ายคลึงกัน มาตรการต่างๆ ที่ใช้เนื่องจากเหตุผลของความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ การสาธารณสุขและศีลธรรม จะไม่ถือเป็น "การประคับคองที่ด้อยกว่า" ภายในความหมายของข้อนี้

3. การประคับคองเช่นว่านั้นจะไม่ครอบคลุมถึงสิทธิพิเศษที่ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดให้แก่ผู้ลงทุนของรัฐที่สามด้วยเหตุที่ภาคีสัญญานั้นเป็นสมาชิกหรือเข้าร่วมกับสหภาพเศรษฐกิจ สหภาพศุลกากร เขตการค้าเสรี ความตกลงชั่วคราวที่จะนำไปสู่การจัดตั้งของสหภาพศุลกากร หรือเขตการค้าเสรี หรือรูปแบบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน

4. การประคับคองที่ให้แก่ฝ่ายใดข้อนี้จะไม่ใช่กับประโยชน์ที่ภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้แก่ผู้ลงทุนของรัฐที่สาม โดยผลของความตกลงเพื่อเว้นการเก็บภาษีซ้อนหรือความตกลงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บภาษี

5. บทบัญญัติของข้อนี้ไม่ผูกพันภาคีสัญญาที่จะดองให้สิทธิพิเศษทางภาษี การยกเว้นภาษี และการลดภาษีแก่ผู้ลงทุนที่มีถิ่นที่อยู่ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งตามกฎหมายภาษีของภาคีสัญญานั้นจะให้แก่ผู้ลงทุนที่มีถิ่นที่อยู่ในดินแดนของตนเท่านั้น

ข้อ 4

การคุ้มครองและค่าทดแทน

1. การลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด จะได้รับการคุ้มครองและความมั่นคงอย่างเต็มที่ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

2. การลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ถูกเวนคืน ถูกโอนเป็นของรัฐ หรือตกอยู่ภายใต้บังคับโดยตรงหรือโดยอ้อมของมาตรการอื่นใดที่มีผลกระทบเทียบเท่ากับการเวนคืน หรือการโอนเป็นของรัฐในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่เพื่อประโยชน์สาธารณะและมีค่าทดแทน ค่าทดแทนเช่นว่านั้นจะต้องเท่ากับมูลค่าของการลงทุนที่ถูกเวนคืนในทันทีก่อนวันที่การดำเนินการหรือคำขู่ว่าจะดำเนินการเวนคืน โอนเป็นของรัฐ หรือมาตรการที่เทียบเท่ากัน จะเป็นที่ยอมรับของสาธารณะ ค่าทดแทนจะต้องมีการชำระโดยไม่ล่าช้า และให้รวมถึงดอกเบี้ยในอัตราตลาดการกู้ยืมตั้งแต่วันที่ครบกำหนดการชำระจนถึงวันที่ชำระจริง ค่าทดแทนจะต้องสามารถจัดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถโอนได้โดยเสรี ให้จัดเตรียมการอย่างเหมาะสมในเวลาหรือก่อนเวลาที่มีการเวนคืน การโอนเป็นของรัฐ หรือการมีมาตรการที่เทียบเท่าเพื่อให้มีการกำหนดและชำระค่าทดแทนเช่นว่านั้น ความถูกต้องตามกฎหมายในการเวนคืน การโอนเป็นของรัฐ หรือมาตรการที่เทียบเท่า รวมทั้งค่าทดแทนจากการกระทำนั้น จะต้องให้มีการทบทวนได้โดยกระบวนการทางกฎหมายที่ถูกต้องตามคำร้องขอของผู้ลงทุนที่ได้รับผลกระทบ

3. ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งการลงทุนของคนประสบความสำเร็จในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง อันเนื่องมาจากสงคราม หรือการขัดกันด้วยอาวุธอื่น ๆ การปฏิวัติ ภาวะฉุกเฉินแห่งชาติ หรือการก่อกบฏ จะได้รับการประคับประคองโดยภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่ว่านั้น ที่ไม่ด้อยกว่าที่ภาคีสัญญาฝ่ายหลังได้ให้แก่ผู้ลงทุนของตน เกี่ยวกับการช่วยให้คืนสู่สภาพเดิม การชดเชยค่าเสียหาย ค่าทดแทน หรือการพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งมีค่าอื่น ๆ การชำระเช่นว่านั้นจะต้องโอนได้โดยเสรี

4. ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะได้รับการประคับประคองเชิงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ที่ยิ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อนี้

ข้อ 5

การโอนโดยเสรี

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การประกันต่อผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้สามารถโอนการชำระเงินที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนได้โดยเสรีในสกุลเงินตราที่สามารถใช้ได้โดยเสรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ

(ก) จำนวนเงินต้นและเงินเพิ่มเติมเพื่อใช้รักษาหรือเพิ่มการลงทุน

(ข) ผลตอบแทนต่าง ๆ

(ค) การชำระคืนเงินกู้

(ง) เงินที่ได้รับจากการเลิกลงทุน หรือการขายการลงทุนทั้งหมด
หรือบางส่วน

(จ) ค่าทดแทนที่กำหนดไว้ในข้อ 4

2. การโอนการชำระเงินภายใต้ข้อ 4 (2) หรือ (3) ข้อ 5 และ 6 จะกระทำโดยสกุลเงินตราที่สามารถใช้ได้โดยเสรี โดยไม่ล่าช้าในอัตราแลกเปลี่ยนตลาดที่ใช้ในวันทำการโอน ให้ถือว่าการโอนเงินได้กระทำโดย "ไม่ล่าช้า" หากมีผลภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามปกติสำหรับการปฏิบัติตามขั้นตอนโอนให้เสร็จสิ้น ระยะเวลาดังกล่าวจะเริ่มตั้งแต่วันที่ได้มีการยื่นคำร้องขอที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง และไม่ว่าในกรณีใดๆ ไม่อาจเกินกว่าสองเดือน

3. หากในกรณีที่ไม่มีตลาดอัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนผสมที่ได้จากอัตราแลกเปลี่ยนต่างๆ ซึ่งใช้โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศในวันที่มีการชำระสำหรับการแปลงสกุลเงินที่เกี่ยวข้องเป็นสิทธิการถอนเงินพิเศษ

ข้อ 6

การรับช่วงสิทธิ

หากภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชำระเงินให้แก่ผู้ลงทุนใด ๆ ของตน ภายใต้การประกันความเสี่ยงที่มีเซเจิงพาณิชย์ที่ตนรับไว้ที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ทำขึ้นในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีสัญญาฝ่ายหลัง โดยไม่กระทบถึงสิทธิของภาคีสัญญาฝ่ายแรกตามข้อ 9 จะยอมรับการมอบสิทธิหรือข้อเรียกร้องใดๆ ของผู้ลงทุนดังกล่าวต่อภาคีสัญญาฝ่ายแรก ไม่ว่าจะภายใต้กฎหมายหรือโดยนิติกรรม ภาคีสัญญาฝ่ายหลังจะยอมรับการรับช่วงสิทธิของภาคีสัญญาฝ่ายแรกในสิทธิหรือข้อเรียกร้อง (ข้อเรียกร้องที่ได้รับมอบ) เช่นว่านั้น ที่ภาคีสัญญานั้นมีสิทธิที่จะยืนยันในขอบเขตเดียวกันกับผู้ตนรับช่วงสิทธิมาในส่วนที่เกี่ยวกับการโอนการชำระเงินโดยผลของข้อเรียกร้องที่ได้รับมอบดังกล่าว ข้อ 4 (2) และ (3) รวมทั้ง ข้อ 5 จะใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 7
การใช้บังคับกฎเกณฑ์อื่น

1. หากกฎหมายและข้อบังคับของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันหรือมีขึ้นหลังจากนี้ระหว่างภาคีสัญญาเพิ่มเติมจากสนธิสัญญานี้ มีบทบัญญัติไม่ว่าเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะที่ให้การประคับคองการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นคุณกว่าที่บัญญัติไว้โดยสนธิสัญญานี้ บทบัญญัติเช่นนั้นจะมีผลเหนือสนธิสัญญานี้ในขอบเขตเท่าที่เป็นคุณกว่า

2. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะปฏิบัติตามพันธกรณีอื่นใดที่ตนได้รับไว้ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในดินแดนของตน

ข้อ 8
ขอบเขตของการใช้บังคับ

สนธิสัญญานี้จะใช้บังคับด้วยเช่นกันกับการลงทุนซึ่งได้รับความเห็นชอบที่กระทำก่อนการมีผลบังคับใช้ของสนธิสัญญานี้ โดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของภาคีสัญญาฝ่ายหลัง

ข้อ 9
การระงับข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญา

1. ข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้บังคับของสนธิสัญญานี้ ควรระงับโดยรัฐบาลของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

2. หากข้อพิพาทไม่สามารถระงับได้ด้วยวิธีดังกล่าว ให้เสนอข้อพิพาทนั้นต่อศาลอนุญาโตตุลาการได้ตามคำร้องของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

3. ศาลอนุญาตตุลาการเช่นว่านั้น ให้จัดตั้งเป็นการเฉพาะกิจ ดังนี้ ให้ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน และให้สมาชิกทั้งสองดังกล่าวตกลงกันเพื่อเลือกคนชาติคนหนึ่งของรัฐที่สามเป็นประธาน ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐบาลของภาคีสัญญาทั้งสอง สมาชิกทั้งสองดังกล่าวจะต้องได้รับการแต่งตั้งภายในสองเดือนและประธานภายในสามเดือนนับแต่วันที่ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้แจ้งให้แก่ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งว่ามีความประสงค์ที่จะยื่นข้อพิพาทต่อศาลอนุญาตตุลาการ

4. หากการแต่งตั้งเช่นว่านั้นไม่เกิดขึ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดในวรรค 3 ข้างต้น หากไม่มีข้อตกลงอื่นใด ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเชิญประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศให้ทำการแต่งตั้งที่จำเป็นนั้นได้ ถ้าประธานเป็นคนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือถ้ามีเหตุอย่างอื่นที่ทำให้ประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ให้รองประธานของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศทำการแต่งตั้งที่จำเป็นแทน หากรองประธานเป็นคนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือหากรองประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้เช่นกัน ให้สมาชิกของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศที่มีอาวุโสในลำดับถัดไปที่ไม่ใช่คนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำการแต่งตั้งที่จำเป็น

5. ให้คณะอนุญาตตุลาการมีคำตัดสินโดยเสียงข้างมาก ให้คำตัดสินดังกล่าวมีผลผูกพัน ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของสมาชิกของฝ่ายตนและคณะผู้แทนของตนในกระบวนการอนุญาตตุลาการ สำหรับค่าใช้จ่ายของประธานและค่าใช้จ่ายส่วนที่เหลือ ให้ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายรับภาระในส่วนที่เท่ากัน คณะอนุญาตตุลาการอาจมีข้อบังคับเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่แตกต่างออกไปได้ ในส่วนอื่นๆ ทั้งปวงให้คณะอนุญาตตุลาการกำหนดวิธีพิจารณาของตนเอง

ข้อ 10

การระงับข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญาและผู้ลงทุน

1. ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการลงทุนระหว่างภาคีสัญญาและผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ควรระงับอย่างสันติวิธีระหว่างคู่กรณีในข้อพิพาทให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

2. หากข้อพิพาทไม่สามารถระงับได้ภายในหกเดือนนับตั้งแต่วันที่คู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดได้ยกข้อพิพาทขึ้น ให้เสนอข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการตามคำร้องขอของคู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่คู่กรณีในข้อพิพาทได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้ใช้บทบัญญัติข้อ 9 (3) ถึง (5) โดยอนุโลม โดยมีเงื่อนไขว่าการแต่งตั้งสมาชิกอนุญาโตตุลาการตามข้อ 9 (3) กระทำโดยคู่กรณีในข้อพิพาทและตราใบไต่สวนที่ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 9 (3) ไม่ได้รับการปฏิบัติตาม และหากไม่มีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น คู่กรณีในข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเชิญประธานศาลอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศของหอการค้าระหว่างประเทศในกรุงปารีสให้ทำการแต่งตั้งที่จำเป็นได้ ให้คำตัดสินมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายภายใน

3. ในระหว่างการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการ หรือการบังคับใช้คำตัดสิน ภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องในข้อพิพาทจะไม่ทำการโต้แย้งว่า ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้รับค่าทดแทนภายใต้สัญญาประกันภัยในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วน

4. ในกรณีที่ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาฉบับวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 1965 ว่าด้วยการระงับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น ให้ยื่นข้อพิพาทภายใต้ข้อนี้ระหว่างคู่กรณีที่พิพาทต่ออนุญาโตตุลาการภายใต้อนุสัญญาที่กล่าวถึงข้างต้น เว้นแต่คู่กรณีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายประกาศ ณ ที่นี้ ที่จะยอมรับกระบวนการเช่นว่านั้น

ข้อ 11

บทบัญญัติสุดท้าย

1. สนธิสัญญานี้จะต้องมีการให้สัตยาบัน และให้มีกรแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2. สนธิสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้หนึ่งเดือนหลังจากวันที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร เมื่อสนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ให้สนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทนลงนามเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 1961 (ตรงกับปีพุทธศักราช 2504) สิ้นสุดลง ให้สนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นให้ค้ลอายุโดยมีระยะเวลาไม่จำกัด เว้นแต่จะมีการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านช่องทางทางการทูตโดยภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สิบสองเดือนก่อนการสิ้นสุดอายุของสนธิสัญญานี้ หลังการสิ้นสุดของระยะเวลาสิบปี ภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านช่องทางทางการทูตล่วงหน้าเป็นเวลาสิบสองเดือน

3. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่เกิดขึ้นก่อนวันที่สิ้นสุดลงของสนธิสัญญานี้ ให้บทบัญญัติของข้อทั้งหลายข้างต้นมีผลต่อไปเป็นระยะเวลาสิบห้าปี นับแต่วันที่สนธิสัญญานี้สิ้นสุดลง

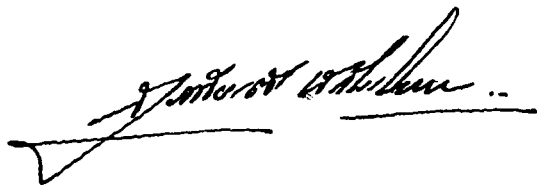
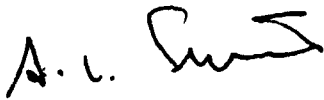
4. สนธิสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ทางทูตหรือกงสุลระหว่างภาคีสัญญาหรือไม่ก็ตาม

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน คริสต์ศักราชสองพันสอง คู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาเยอรมัน ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ตัวยกทุกฉบับมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความ ให้ถือภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สำหรับราชอาณาจักรไทย

(อันเคอริช ฟอน ชเตโชว์)
เอกอัครราชทูต

(สุรเกียรติ์ เสถียรไทย)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

[TRANSLATION - TRADUCTION]

TRAITÉ ENTRE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LE
ROYAUME DE THAÏLANDE RELATIF À L'ENCOURAGEMENT ET À
LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES INVESTISSEMENTS

La République fédérale d'Allemagne et le Royaume de Thaïlande (ci-après dénommés les "Parties contractantes"),

Désireux d'intensifier la coopération économique entre les deux États,

Dans l'intention de créer des conditions favorables aux investissements des investisseurs d'un État sur le territoire de l'autre État,

Reconnaissant que l'encouragement et la protection de tels investissements sont de nature à stimuler l'initiative économique privée et à accroître la prospérité des deux pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Définitions

Aux fins du présent Traité :

1. Le terme "investissements" comprend toute classe de biens, en particulier mais non exclusivement :

a. les biens meubles et immeubles ainsi que tous autres droits réels, tels que hypothèques, nantissements et gages ;

b. les actions dans des sociétés et autres formes de participation au capital social de sociétés ;

c. les créances portant sur des sommes d'argent ayant servi à créer une valeur économique ou portant sur toute prestation ayant une valeur économique ;

d. les droits de propriété intellectuelle, en particulier les droits d'auteur, brevets, modèles d'utilité, dessins industriels, marques de fabrique ou de commerce, noms commerciaux, secrets commerciaux et industriels, procédés techniques, savoir-faire et clientèle ;

e. les concessions industrielles ou commerciales de droit public, y compris les concessions relatives à la prospection, l'extraction et l'exploitation de ressources naturelles.

Toute modification au mode de placement des avoirs ne porte pas atteinte à leur qualité d'investissement, à condition d'être approuvée par la Partie contractante pertinente en vertu de ses lois et règlements.

2. Le terme "revenus" désigne les sommes découlant d'un investissement pendant une période donnée, notamment les bénéfices, dividendes, intérêts, redevances ou rémunérations.

3. Le terme "investisseurs" en ce qui concerne l'une ou l'autre Partie contractante désigne :

a. les personnes physiques qui en ce qui concerne la République fédérale d'Allemagne sont des Allemands au sens de sa Loi fondamentale ; et en ce qui concerne le Royaume de Thaïlande, sont considérés comme des ressortissants au sens des lois applicables ;

b. Les personnes morales, y compris les sociétés, corporations, associations commerciales ou industrielles et autres organisations, dotées ou non de la personnalité juridique, créées ou organisées en vertu de la législation de ladite Partie contractante et ayant leur siège sur le territoire de cette dernière.

4. L'expression "monnaies librement convertibles" désigne les monnaies dont le Fonds monétaire international détermine périodiquement qu'elles sont librement utilisables conformément aux Statuts du Fonds monétaire international, y compris les modifications dont ils ont fait l'objet.

5. Le terme "territoire" désigne, pour chaque Partie contractante, le territoire sur lequel elle exerce ses droits souverains, y compris la mer territoriale, le plateau continental et la zone économique exclusive sur lesquels une Partie contractante exerce ses droits de souveraineté et sa juridiction conformément au droit international.

Article 2. Admission, protection et traitement des investissements

1. Chaque Partie contractante encourage sur son territoire dans la mesure du possible les investissements d'investisseurs de l'autre Partie contractante et les admet conformément à sa législation et réglementation.

2. Le Traité ne s'applique qu'aux investissements spécifiquement approuvés par écrit par l'autorité compétente, si la législation et la réglementation de ladite Partie contractante l'exigent.

3. Chaque Partie contractante accorde dans tous les cas sur son territoire auxdits investissements par des investisseurs de l'autre Partie contractante ainsi qu'aux revenus en découlant un traitement juste et équitable ainsi qu'une protection entière.

4. Aucune Partie contractante n'entravera de quelque manière que ce soit par des mesures arbitraires ou discriminatoires la gestion, le maintien, l'utilisation, la jouissance ou la cession des investissements effectués sur son territoire par des investisseurs de l'autre Partie contractante.

5. Les Parties contractantes, dans le cadre de leurs lois et règlements, considèrent avec bienveillance l'entrée et le séjour de personnes de l'une ou l'autre Partie contractante désireuse d'entrer sur le territoire de l'autre Partie contractante en relation avec un investissement ; il en sera de même vis-à-vis de personnes employées par l'une ou l'autre Partie contractante qui, en relation avec un investissement, désirent entrer sur le territoire de l'autre Partie contractante et y séjourner en vue d'un emploi. Les demandes de permis de travail sont également considérées avec bienveillance.

6. Les investisseurs de chaque Partie contractante sont libres de choisir des modes internationaux de transport pour le transport de personnes et de biens d'équipement directement liés à un investissement au sens du présent Traité sans préjudice aux droits et obligations conférés par des accords bilatéraux ou multilatéraux ayant force exécutoire pour l'une ou l'autre Partie contractante.

Article 3. Traitement accordé aux ressortissants et traitement de la Nation la plus favorisée

1. Aucune Partie contractante n'accordera sur son territoire aux investissements appartenant à des investisseurs de l'autre Partie contractante ou contrôlés par eux un traitement moins favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou aux investisseurs d'un État tiers.

2. Aucune Partie contractante n'accordera aux investisseurs de l'autre Partie contractante en ce qui concerne leurs activités telles que gestion, maintien, utilisation, jouissance et cession de leurs investissements sur son territoire un traitement moins favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou aux investisseurs d'un État tiers. En particulier, seront considérés comme "traitement moins favorable" au sens du présent Article : un traitement inéquitable dans le cas de restrictions à l'achat de matières premières ou auxiliaires, d'énergie ou de carburant ou des moyens de production ou d'exploitation de toutes sortes, ainsi que dans le cas d'obstacles à la commercialisation de produits à l'intérieur ou à l'extérieur du pays et toutes autres mesures ayant des effets similaires. Les mesures prises pour des raisons de sécurité et d'ordre public, de santé publique ou de moralité ne seront pas censées constituer un "traitement moins favorable" au sens du présent Article.

3. Ce traitement ne s'applique pas aux privilèges qu'un État contractant accorde aux investisseurs d'États tiers en vertu de sa participation ou association avec une union économique, une union douanière, une zone de libre échange, un accord intérimaire visant la constitution d'une union douanière ou d'une zone de libre échange ou tous autres arrangements de coopération économique ou à but similaire.

4. Le traitement prévu dans le présent Article n'est pas applicable aux avantages que les Parties contractantes accordent aux investisseurs d'États tiers en vertu d'un accord visant à éviter la double imposition ou d'autres accords fiscaux.

5. Les dispositions du présent Article n'obligent pas une Partie contractante à étendre aux investisseurs résidant sur le territoire de l'autre Partie contractante des privilèges, exonérations et réductions fiscaux qui, en vertu de sa législation fiscale, ne sont accordés qu'aux investisseurs résidant sur son territoire.

Article 4. Protection et compensation

1. Les investissements effectués par des investisseurs d'une Partie contractante bénéficient sur le territoire de l'autre État contractant d'une protection et d'une sécurité intégrales.

2. Les investissements effectués par des investisseurs d'une Partie contractante ne font pas l'objet directement ou indirectement sur le territoire de l'autre, de mesures d'expropriation, de nationalisation ou d'autres mesures dont les conséquences équivaldraient à une expropriation ou à une nationalisation, sauf pour cause d'utilité publique et moyennant le versement d'une indemnité. L'indemnité doit être de valeur équivalente à celle qu'avait l'investissement faisant l'objet de l'expropriation immédiatement avant la date à laquelle l'expropriation ou la nationalisation ou autre mesure équivalente ont été annoncées publiquement. L'indemnité est versée sans délai et est augmentée des intérêts bancaires usuels accumulés jusqu'à la date du paiement ; elle est effectivement réalisable et librement transférable. Le montant de l'indemnité et son versement font l'objet d'arrangements appro-

priés au plus tard au moment de l'expropriation, de la nationalisation ou autre mesure équivalente. La légalité de l'expropriation, de la nationalisation ou autres mesures équivalentes ainsi que le montant de l'indemnité peuvent faire l'objet d'un appel dans les formes prévues par la loi.

3. Les investisseurs de l'une des Parties contractantes dont les investissements subissent un préjudice sur le territoire de l'autre Partie contractante du fait d'une guerre ou d'un conflit armé, d'une révolution, d'un état d'urgence national, ou d'une émeute, bénéficient de la part de cette autre Partie contractante d'un traitement qui est au moins aussi favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs en matière de restitution, d'indemnisation, de dommages ou autre mode de règlement. Les versements à ce titre sont librement transférables.

4. Les investisseurs de chacune des Parties contractantes bénéficient sur le territoire de l'autre du traitement de la nation la plus favorisée pour tout ce qui touche aux questions visées dans le présent Article.

Article 5. Libre transfert

1. Chaque Partie contractante garantit aux investisseurs de l'autre Partie contractante le libre transfert des paiements effectués dans des monnaies librement utilisables au titre d'un investissement, en particulier, mais sans s'y limiter :

- a. le principal et les montants supplémentaires pour maintenir ou accroître l'investissement ;
- b. les revenus ;
- c. le remboursement des prêts ;
- d. le produit de la liquidation ou de la vente totale ou partielle d'un investissement ;
- e. l'indemnité prévue à l'Article 4.

2. Le transfert des paiements en vertu des paragraphes 2 ou 3 de l'Article 4, et des Articles 5 et 6 sera effectué en monnaie librement utilisable sans délai, au taux de change applicable le jour du transfert. Un transfert est réputé avoir été effectué "sans retard" s'il a été fait dans le délai normalement requis pour l'accomplissement des formalités de transfert. Ce délai court à compter du jour où la demande pertinente a été dûment présentée et ne doit pas dépasser deux mois.

3. À défaut de taux de change du marché, le taux de change applicable sera le taux croisé obtenu à partir des taux qui auraient été appliqués par le Fonds monétaire international à la date du paiement pour la conversion des monnaies concernées en droits de tirage spéciaux.

Article 6. Subrogation

Si l'une des Parties contractantes verse un montant quelconque à l'un de ses propres investisseurs en vertu d'une garantie contre risque commercial pour un investissement effectué sur le territoire de l'autre Partie contractante, cette dernière, sans préjudice aux droits de la première Partie contractante en vertu de l'Article 9, reconnaîtra la cession, en vertu d'une

loi ou à la suite d'une transaction légale de tout droit ou créance desdits investisseurs à la première Partie contractante. La deuxième Partie contractante reconnaîtra également la subrogation de la première Partie contractante auxdits droits ou créances (créances cédées) que ladite Partie contractante sera habilitée à exercer ou à poursuivre dans la même mesure que son prédécesseur en titre. En ce qui concerne le transfert des paiements effectués du fait de la cession desdites créances, les paragraphes 2 et 3 de l'Article 4 ainsi que l'Article 5 s'appliqueront mutatis mutandis.

Article 7. Application d'autres règlements

1. S'il résulte de la législation de l'une des Parties contractantes ou d'obligations actuelles ou futures découlant du droit international en dehors des dispositions du présent Accord, des dispositions générales ou spécifiques en vertu desquelles les investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante bénéficient d'un traitement plus favorable que celui prévu par le présent Traité, lesdites dispositions prévalent sur le présent Accord dans la mesure où elles sont plus favorables.

2. Chaque Partie contractante s'acquitte de toute autre obligation qu'elle a contractée à l'égard des investissements effectués sur son territoire par des investisseurs de l'autre Partie contractante.

Article 8. Application du traité

Le présent Traité s'applique également aux investissements approuvés qui ont été effectués avant son entrée en vigueur par des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante conformément à sa législation et réglementation.

Article 9. Règlement des différends entre les Parties contractantes

1. Les différends entre les Parties contractantes concernant l'interprétation ou l'application du présent Traité seront dans la mesure du possible réglés par les Gouvernements des deux Parties contractantes.

2. Si un différend ne peut pas être réglé de cette façon, il sera soumis à la demande de l'une ou l'autre des Parties contractantes à un tribunal arbitral.

3. Le tribunal arbitral sera constitué ad hoc comme suit : chaque Partie contractante désignera un membre et les deux membres ainsi nommés désigneront un président qui sera un ressortissant d'un État tiers. Les membres du tribunal seront nommés dans les deux mois et le président dans les trois mois à partir de la date à laquelle l'une des Parties contractantes a informé l'autre de son intention de saisir un tribunal arbitral du différend.

4. Si les nominations n'ont pas été effectuées dans les périodes spécifiées au paragraphe 3 ci-dessus, chaque Partie contractante peut, en l'absence de tout autre arrangement, inviter le président de la Cour internationale de justice à procéder aux nominations nécessaires. Si le président est un ressortissant de l'une des Parties contractantes ou s'il est empêché pour toute autre raison de s'acquitter de cette fonction, le vice-président procédera

aux nominations voulues. Si le vice-président est un ressortissant de l'une des Parties contractantes ou s'il est, lui aussi, empêché de s'acquitter de cette fonction, le membre le plus ancien de la Cour qui n'est pas un ressortissant de l'une des Parties contractantes procédera aux nominations voulues.

5. Le tribunal arbitral statue à la majorité des voix. Ses décisions ont force exécutoire. Chaque Partie contractante assumera les frais de son arbitre et de ses représentants à la procédure arbitrale, les jurés afférents au président du tribunal et les autres frais étant répartis à part égale entre les Parties contractantes. Le tribunal arbitral peut ordonner une répartition différente des frais. À tous autres égards, le tribunal arbitral arrêtera lui-même sa procédure.

Article 10. Règlement des différends entre les Parties contractantes et un investisseur

1. Les différends relatifs à des investissements entre une Partie contractante et un investisseur de l'autre Partie contractante seront, dans la mesure du possible, réglés à l'amiable entre les Parties.

2. À défaut du règlement d'un différend dans un délai de six mois à compter de sa notification par l'une des Parties, ce différend sera, à la demande de l'investisseur de l'un des États contractants, soumis à arbitrage. À moins que les parties au différend n'en soient convenues autrement, les dispositions des paragraphes 3 à 5 de l'Article 9 s'appliquent mutatis mutandis à la condition que la nomination des membres du tribunal arbitral, conformément au paragraphe 3 de l'Article 9, soit effectuée par les parties au différend et à moins que les périodes précisées au paragraphe 3 de l'Article ne soient pas respectées, chacune des parties au différend peut, en l'absence d'autres arrangements, inviter le Président de la Cour internationale d'arbitrage de la Chambre de commerce internationale à Paris à faire les nominations nécessaires. La sentence doit être appliquée conformément à la législation nationale.

3. Lors des procédures d'arbitrage ou de l'application d'une sentence, la Partie contractante impliquée dans le différend ne soulève pas l'objection que l'investisseur de l'autre Partie contractante a reçu une compensation en vertu d'un contrat d'assurance en ce qui concerne tout ou partie du dommage.

4. Si les deux États contractants sont devenus membres de la Convention du 18 mars 1965 sur le règlement des différends relatifs aux investissements entre États et ressortissants d'autres États, les différends en vertu du présent Article entre les parties seront soumis à l'arbitrage en vertu de la Convention susmentionnée, à moins que les parties au différend en conviennent autrement ; chacun des États contractants déclare par les présentes qu'il accepte une telle procédure.

Article 11. Dispositions finales

1. Le présent Traité est soumis à ratification, les instruments de ratification étant échangés dès que possible.

2. Le présent Traité entre en vigueur un mois après la date de l'échange des instruments de ratification. À la date d'entrée en vigueur du présent Traité, le Traité entre la République fédérale d'Allemagne et le Royaume de Thaïlande relatif à la promotion et à la protection

réci-proque des investissements, signé le 13 décembre 1961 (équivalent à l'année 2504 du calendrier bouddhiste) cessera de s'appliquer. Le présent Traité restera en vigueur pendant une période de dix ans et sera ensuite prorogé pour une période illimitée à moins que l'une des Parties contractantes ne le dénonce par écrit douze mois avant son expiration. Après l'expiration de la période de dix ans, le présent Traité peut être dénoncé à tout moment par l'une ou l'autre des Parties contractantes moyennant un préavis écrit de douze mois donné par l'intermédiaire de voies diplomatiques.

3. En ce qui concerne les investissements effectués avant la date de dénonciation du présent Traité, les dispositions des Articles précédents continueront d'être en vigueur pendant une nouvelle période de quinze ans à partir de la date de dénonciation du présent Traité.

4. Le présent Traité demeure en vigueur que les Parties contractantes continuent ou non d'entretenir des relations diplomatiques ou consulaires.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet ont signé le présent Traité.

Fait à Bangkok le 24 juin 2002 en double exemplaire dans les langues allemande, thaïlandaise et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour la République fédérale d'Allemagne :

Pour le Royaume de Thaïlande :

